

er det også helt afgørende, at virksomhederne viser ansvar for, at reglerne overholdes, og derfor kunne det være en god tanke, som jeg vil anmode ministeren om at gøre brug af, at man i Fødevedredirektoratet fik set på og eventuelt kom med nogle gode forslag til, hvordan egenkontrolindsatsen også kunne gøres bedre på dette område.

Et andet tema i debatten i dag er tilsætningsstoffer. Der er ingen tvivl om, at der er stigende skepsis hos forbrugere over for tilsætnings- og aromastoffer i fødevarer. Dette kan man lige så godt forholde sig til.

Når talen er om regulering af tilsætningsstoffer, er det noget, som primært foregår i EU-samarbejdet. Der findes politikere, som er meget glade for EU-samarbejdet, og her er tilsætningsstofferne altså også endt. Men når dette er sagt, er det vigtigt, at man internationalt arbejder for at sikre en målsætning, som går ud på, at brugen af tilsætningsstoffer skal begrænses så meget som overhovedet muligt. Vi har ikke mulighed for selv at sætte nogle nationale regler på dette område. Det ville efter min mening være en god idé, men sådan forholder verden sig ikke.

Så vidt jeg er informeret, er det sådan, at den primære kontrol med tilsætningsstoffer foregår gennem tilsynet, hvor fokus er rettet mod virksomhedernes egenkontrol. Det var også den tidligere regerings strategi, og her må jeg så spørge ministeren, om man har ændret denne strategi. Jeg vil gerne citere fra den tidligere regerings fødevarerpolitiske redegørelse fra 2001:

»Reguleringen af tilsætningsstoffer foregår primært i EU-samarbejdet, og regeringen vil både generelt og i enkeltsager internationalt arbejde for at sikre målsætningen om, at brugen af tilsætningsstoffer skal begrænses mest muligt.«

Jeg går ud fra, at den nuværende regering stadig er enig i det synspunkt. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen signaler om, at man ikke er det, og derfor vil jeg gerne høre i dag, om det er tilfældet, at man har valgt en fuldstændig anderledes strategi på dette område og har nogle fuldstændig anderledes målsætninger. Jeg nævner det, fordi Dansk Folkeparti faktisk roste den tidligere regerings arbejde på dette område, og jeg vil gerne have chancen for også at rose den nuværende regering for at fortsætte den tidligere regerings strategi på dette område.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre har vi med glæde bemærket, at Dansk Folkeparti ligesom regeringspartierne godt vil stå inde for den lovgivning, som vi alle sammen er enige om. Forslaget til vedtagelse er sådan set bare en gengivelse af den, og det er jo rart at vide, at man i hvert fald står ved det forlig.

Men jeg undrer mig over hr. Christian H. Hansens tale, for Dansk Folkeparti forsømmer jo ikke nogen lejlighed til at sige, at de er tungen på vægtskålen og garanter for, at fødevarerens sikkerhed virkelig bliver prioriteret højt. Hvordan kan det så være, at hr. Christian H. Hansen alligevel har valgt at fremsætte et forslag sammen med regeringen i stedet for at støtte det forslag, som Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF har fremsat?

De to eneste forskelle er, at vi understreger, at nu skal der ikke skæres mere. Man har skåret helt ind til benet i 2002, og nu ønsker vi en ubeskåret egen- og myndighedskontrol i de kommende år. Det er ikke det, der lægges op til fra regeringens side, men jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen: Vil hr. Christian H. Hansen sammen med os være med til at garantere, at der nu ikke bliver skåret mere på kontrollen, end der allerede er blevet? Nu snakker vi om år 2003, 2004 og 2005.

Den anden forskel er transfedtsyrerne. Her kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti er kaldt til orden og som de dikkende lammehaler, vi har set dem være i andre sammenhænge, nu har givet sig og har sagt: Jamen o.k., så følger vi da regeringen.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Som hr. Martin Lidegaard deler jeg også glæden over, at Dansk Folkeparti lægger stor vægt på fødevarerens sikkerhed. Men det er jo altid i den konkrete udformning, at sådanne udsagn skal stå sin prøve, og derfor var det meget spændende at læse hr. Christian H. Hansens opfattelse af de industrielt fremstillede transfedtsyrer, for hr. Christian H. Hansen havde jo fuldstændig rigtigt fået fat i, at her var der virkelig noget, der var skadeligt.

Kl. 14.50

Det var simpelt hen sådan, at det forøgede risikoen for hjerte-kar-sygdomme, og det havde også sammenhæng med et langt højere antal tilfælde af pludselig hjertedød. Derfor var hr.